

Vlaams
Parlement

Toespraak door Jan Peumans Vlaams Parlementsvoorzitter

Vrijdag 18 maart 2016

voor de Benelux Interparlementaire Assemblee

Mevrouw de voorzitter van het Beneluxparlement Maya Detiège
Geachte heren ondervoorzitters (Marcel) Oberweis en (André) Postema
Dames en Heren,
Mesdames, Messieurs,
Meine Damen und Herren,
Ladies and Gentlemen,

Als voorzitter van het Vlaams Parlement voel ik mij vereerd om u hier in onze gebouwen welkom te heten.

Chers amis du Benelux, en tant que président je suis très heureux de vous accueillir ici dans les bâtiments du Parlement Flamand.

Ich heisse auch unsere deutschsprachigen Freunde herzlich willkommen hier in Brüssel.

My dear guests from the Baltic Assembly and the Nordic Council, I'm very pleased to welcome you here in our Flemish Parliament in Brussels. I invite you to join this meeting of the Benelux Interparliamentary Assembly.

Dames en heren, zowat negen maanden na haar vorige zitting in dit gebouw mag ik de Benelux Interparlementaire Assemblee opnieuw welkom heten in deze Koepelzaal.

Ook ditmaal staat er een interessant en belangrijk onderwerp op de agenda: de regularisering van grensoverschrijdende dienstverlening. We kunnen dit thema op een negatieve manier het probleem van de sociale dumping noemen. We kunnen het ook op een positieve manier behandelen als arbeidsmobiliteit, een vorm van vrijheid voor alle Europeanen om zich te ontplooien binnen ons continent.

Vermits vrijheid één van de fundamentele constitutionele waarden is waarop onze westerse samenlevingsmodel gestoeld is, kunnen we alleen maar constateren dat deze assemblee zich over een cruciaal thema buigt.

De vrijheid voor de Europese burger om zijn talenten en zijn energie aan te wenden om over de grens te gaan werken, zal in de toekomst steeds vaker worden aangewend in tal van sectoren.

Mevrouw Marianne Thyssen, Europees commissaris voor werkgelegenheid, heeft dit onderwerp al aangehaald toen ze ons Vlaams Parlement hier twee maanden geleden toesprak.

Zij heeft hier toen nog gepleit voor duidelijke en eerlijke regels die op het terrein kunnen worden afgedwongen, zeker omdat deze arbeidsmobiliteit verstrekkende gevolgen heeft voor zowel werknemers als werkgevers.

Waar vroeger vooral de bouwsector door koppelbazerij met een kwalijke reputatie af te rekenen kreeg, heeft het fenomeen van buitenlandse EU-werknemers zich de laatste jaren over tal van andere sectoren verspreid, met positieve en negatieve gevolgen.

De fruit- en groentesector deed haar voordeel met seizoensarbeiders, de transportsector is razendsnel gevolgd. De 300 Hongaarse vrachtwagens, die in een Belgische wei geparkeerd werden tijdens de kerstvakantie, liggen nog vers in het geheugen. De chauffeurs vertoefden intussen voor de familiefesten in hun thuislanden Roemenië of Bulgarije, maar uiteindelijk bleek er geen bewijs te zijn van sociale dumpingpraktijken.

De techniek van detachering kwam daarmee wel prominent in het nieuws, net als de manieren waarop werkgevers de huidige regelgeving spitsvondig interpreteert.

Chauffeurs uit landen met lagere loonlasten mogen maar drie dagen actief zijn in binnenlands transport binnen de grenzen van een ander land. Maar wie in België actief is, kan makkelijk om de drie dagen een ommetje maken langs Eindhoven, vanuit Nederland kan even vlot om de drie dagen een ritje naar Antwerpen worden ingelast. Ook Luxemburg ligt vlak om de hoek.

Intussen ontwikkelt zich blijkbaar ook in de zorgsector een gelijkaardige beweging. Verzorgend personeel uit bijvoorbeeld Polen komt voor een minimale vergoeding inwonen bij bejaarden in onze streken. Ook daarrond ontwikkelen zich al goed georganiseerde dienstverlenende bedrijven.

De voorbeelden zijn dus legio, de sectoren waarin arbeiders en bedienden hun heil in andere landen zoeken ook.

De reden ligt voor de hand: het onevenwicht tussen verloning en levensstandaard in de verschillende landen van Europa. Dat leidt helaas tot het negatieve effect van sociale dumping, een kwaal die alleen met internationale regelgeving bestreden kan worden.

Zeker in tijden waarin de eenheid van Europa onder druk staat, heeft deze Interparlementaire Assemblee op dat vlak een voortrekkersfunctie. De Benelux vormde 72 jaar geleden al de kiem van de Europese unie, nu moet ze die rol opnieuw met volle overtuiging vervullen.

Binnen het grote Europese bestel heeft deze vergadering een niet te onderschatten voordeel. Zij vertegenwoordigt relatief kleine landen en dat vergemakkelijkt de onderhandelingen. Artikel 350 van het Europees Verdrag geeft de Benelux bovendien de kans om verder te gaan dan de grenzen van de Europese Unie.

Vandaar dat wij in dit proces naast het Benelux-trio ook de Baltic Assembly en de Nordic Council kunnen betrekken. Die associatie is in deze materie van goudwaarde.

De hier aanwezige landen zijn namelijk nauw betrokken partij, aan beide uiteinden van het dossier van de arbeidsmobiliteit.

Aan deze zitting is al heel wat voorbereidend werk voorafgegaan. Vorig jaar in september hebben de drie Beneluxpartners al een eerste verdrag gesloten. Daarna hebben verschillende werkgroepen hard geschaafd aan een gezamenlijke verklaring met inbreng de Baltische en Scandinavische landen.

Het zou mij, als voorzitter van dit Vlaams Parlement, uitermate plezieren als deze conferentie kan uitmonden in een slotverklaring die door alle deelnemende landen gedragen wordt.

Daarom, beste vrienden, Chers amis, Beste freunden, Dear friends,

May I invite you to enjoy this session of the Benelux Interparliamentary Assembly, to share your ideas and to tighten your friendships and partnerships.

And after this session, our Flemish Parliament is pleased to offer you a drink next door, in the Zuilenzaal.

Long live the Benelux.

Thank you for your attention.